

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Er/86/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111202093
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2111202093.4

Uznesenie

Okresný súd Trnava vo veci výkonu exekúcie v prospech o p r á v n e n é h o v 1. rade: Singel s.r.o., IČO: 36 348 023, so sídlom Slovenského národného povstania 3/5, 018 51 Nová Dubnica, ex offo výmaz z Obchodného registra SR dňa 13.03.2012, v prospech o p r á v n e n é h o v 2. rade: EXICA, s.r.o., IČO: 36 333 671, so sídlom Račianska 66, 831 02 Bratislava, oprávnení v 1. a 2. rade zastúpení Studio Legale, s.r.o., IČO: 36 811 874 so sídlom Červeňova 20, 811 03 Bratislava, zast. advokátom JUDr. Pavlom Čičmancom, Hasičská 3855, 911 01 Trenčín proti p o v i n n é m u: Q. E., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX N. XX, zast. A.. M. E. so sídlom Kapitulská 5, 917 01 Trnava, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ladislava Ďorďoviča, ml. so sídlom Mierové námestie 1, 911 01 Trenčín, pre vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť trovy predchádzajúceho konania vo výške 4.814,29 EUR a trovy exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd námietky povinného proti exekúcii zamietá.
- II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietá.

odôvodnenie:

Poverením Okresného súdu Trnava č. 5207 109383 zo dňa 12.04.2011 bol súdny exekútor JUDr. Ladislav Ďorďovič, ml. podľa § 45 ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok") poverený vykonaním exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 19C/38/2007-335, 10Co/97/2010-335 zo dňa 01.12.2010.

Súd v priebehu exekučného konania z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín oddiel Sro, vložka č. 16062/R zistil, že oprávnený v 1. rade, spoločnosť Singel, s.r.o. bola ex offo vymazaná dňa 13.03.2012 bez právneho nástupcu a zastavil exekučné konanie vedené u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 8/2011 v prospech oprávneného v 1. rade.

Súdny exekútor dňa 02.05.2011 doručil povinnému upovedomenie o začatí exekúcie. Dňa 12.05.2011 doručil povinný osobne súdnemu exekútorovi v zákonom stanovenej lehote námietky proti exekúcii zo dňa 04.05.2011, ktoré súdny exekútor v zmysle § 50 ods. 2 zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok") predložil tunajšiemu súdu. Námietky proti exekúcii boli teda podané v zákonom stanovenej lehote, t.j. včas.

Dňa 12.05.2011 bol tunajšiemu súdu doručený návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie v zmysle § 56 ods. 2 Exekučného poriadku ako aj návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a), b) a g) a § 58 Exekučného poriadku zo dňa 04.05.2011.

Uznesením č.k. 38Er/86/2011-78 zo dňa 7.2.2012 súd zamietol námietky povinného proti exekúcii aj návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný podal v zákonnej lehote odvolanie proti uzneseniu v celom rozsahu a navrhol, aby súd zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol opätovne na podklade návrhu zo dňa 04.05.2011.

K podanému odvolaniu sa oprávnený nevyjadril.

Podľa § 374 ods. 4 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Nakoľko proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí námietok a návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nie je prípustné odvolanie v zmysle § 202 O.s.p., toto rozhodnutie sa v zmysle § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku zrušilo a vo veci podaných námietok proti exekúcii a návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol zákonný sudca.

Povinný v námietkach proti exekúcii uvádza, že návrh na vykonanie exekúcie aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sú nesprávne a sú v rozpore s exekučným titulom z dôvodu, že v upovedomení o začatí exekúcie, ktoré bolo doručené povinnému dňa 02.05.2011 bol ako oprávnený v 3. rade uvedený právny zástupca oprávnených v 1. a 2. rade (spoločnosť Studio Legale, s.r.o., IČO: 36 811 874 so sídlom Červeňova 20, 811 03 Bratislava). Nesprávnym a nejednoznačným označením účastníkov na strane oprávnených bolo porušené ustanovenie § 37 a § 48 Exekučného poriadku, upovedomenie sa stalo nepreskúmateľné a nie je daná aktívna hmotnoprávna a procesnoprávna legitímácia účastníka - oprávneného v 3. rade.

Podľa názoru povinného sú na základe vyššie uvedeného tiež splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, keďže sa rozhodnutie nestalo vykonateľným a sú splnené podmienky aj pre upustenie od vykonania exekúcie podľa § 46 Exekučného poriadku.

Povinný vo svojich námietkach proti exekúcii uvádza, že v danej veci existujú aj iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná podľa § 57 písm. g) a b) Exekučného poriadku. Povinný uvádza, že dňa 28.04.2011 právny zástupca povinného podal na Generálnu prokuratúru SR podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č.k. 10Co 97/2010-335 zo dňa 01.12.2010 z dôvodu poškodenia práv na strane povinného, ochranu ktorých nie je možné dosiahnuť iným právnym prostriedkom. Súčasne v podnete požiadal, aby Generálny prokurátor SR spolu s podaním mimoriadneho dovolania navrhol aj odloženie vykonateľnosti predmetného rozsudku, čo by znamenalo, že odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku nastane ex lege. Povinný poukázal na skutočnosť, že Generálny prokurátor SR podal mimoriadne dovolanie proti uvedenému rozsudku na Najvyšší súd SR dňa 10.11.2011, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd SR označené rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie. Podľa názoru povinného podaním mimoriadneho dovolania vznikol predpoklad, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bude po začatí exekúcie zrušené, a následne súd zastaví exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Povinný s odvolaním sa na zásadu zákazu návratu do pôvodného stavu (restitutio in integrum) v exekučnom konaní navrhol, aby súdny exekútor upustil od vykonania exekúcie v zmysle § 46 Exekučného poriadku a v prípade, že tak neurobí, navrhol, aby súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu následne zastavil.

Povinný v odvolaní zo dňa 10.05.2012 uviedol, že napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka považuje za vecne nesprávne. Nesprávnosť napadnutého uznesenia spočíva podľa jeho názoru v tom, že tvrdená skutočnosť, že dosiaľ nebolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia (exekučného titulu), nemôže byť právne významná pre také rozhodnutie, pretože nemôže byť na škodu povinného, že dosiaľ nebolo rozhodnuté o návrhu podaného vo veci odkladu vykonateľnosti exekučného titulu. Povinný navrhol, aby súd konanie prerušil do rozhodnutia o mimoriadnom dovolaní.

Súdny exekútor doručil spolu s námietkami povinného proti exekúcii aj vyjadrenie, v ktorom vysvetlil, že chyba v označení oprávnených resp. oprávneného v 3. rade v upovedomení o začatí exekúcie bola spôsobená aplikačnou chybou počítačového programu, pretože ten nerozlíšil medzi právnym zástupcom v súdnom konaní (Studio Legale, s.r.o.) a advokátom (JUDr. Čičmancom) v exekučnom konaní. Podľa súdneho exekútora šlo teda o zrejmu chybu v písaní a zaviazal sa túto chybu odstrániť doručením opraveného upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. Súdny exekútor navrhol, aby námietky súd zamietol. K návrhu povinného na upustenie od exekúcie sa nevyjadril.

Právny zástupca oprávnených v 1. a 2. rade doručil dňa 16.01.2012 na tunajší súd podanie, v ktorom sa vyjadril, že nie sú dôvody na upustenie od vykonania exekúcie, nakoľko ust. § 46 ods. 3 Exekučného poriadku taxatívne vymedzuje dôvody, v prípade ktorých exekútor upustí od vykonania exekúcie, avšak ani jedným z týchto dôvodov nie je nesprávne označenie právneho zástupcu oprávnených v exekučnom konaní v upovedomení o začatí exekúcie.

Ďalej uviedol, že podľa dostupných informácií Generálny prokurátor SR síce podal mimoriadne dovolanie, no nenavrhol odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, a teda nie sú splnené dôvody na zastavenie exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 písm. b) a g) Exekučného poriadku, preto žiada, aby súd námietky zamietol. Podľa jeho názoru sa vzťahuje zákonné ustanovenie § 57 ods. 1 písm. a) na rozhodnutie, ktoré predstavuje exekučný titul, a teda nie na upovedomenie o začatí exekúcie. Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby súd zamietol aj návrh na zastavenie exekúcie ako neodôvodnený. Oprávnení sa k odvolaniu nevyjadrili.

Podľa § 50 ods. 1 až 6 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť. Námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia. Rozhodnutie o námietkach sa doručí oprávnenému, povinnému a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietkam, je prípustné odvolanie. Ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z toho je zrejmé, že námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Procesné skutočnosti sú okolnosti, ktorých základ spočíva v nedostatku procesných podmienok, hmotnoprávne skutočnosti sú okolnosti, na základe ktorých spravidla dochádza k zániku vymáhaného nároku (najčastejšie splnením).

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. b) exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak exekúciu vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Zákonný sudca opätovne preskúmal návrhy i podané odvolanie povinného, celý spisový materiál a dospel k záveru, že návrhom nemožno ani v časti vyhovieť.

Súd má za to, že argumentácia povinného, že dôsledkom nesprávneho označenia oprávnených v upovedomení o začatí exekúcie je zánik ich aktívnej legitímácie je nesprávna. Aktívna alebo pasívna legitímácia účastníkov exekučného konania vyplýva z exekučného titulu v zmysle § 37 ods. 1 v spojení s § 38 ods. 1 Exekučného poriadku, t.j. priamo zo zákona (II. definícia účastníkov konania). To znamená, že chyba v označení oprávnených v upovedomení o začatí exekúcie, spočívajúca v zrejmej nesprávnosti, nemá žiadny vplyv na okruh oprávnených, vyplývajúci z exekučného titulu. Zároveň z toho istého dôvodu nie je možné považovať takú zrejmu chybu vo vyhotovení upovedomenia o začatí exekúcie za neodstrániteľnú vadu a dôvod, ktorý by mal zásadný vplyv na vykonateľnosť časti rozhodnutia. Uvedené podporuje aj skutočnosť, že súdny exekútor preukázal, že povinnému doručil dňa 30.12.2011 opravené upovedomenie o začatí exekúcie a tým odstránil prípadnú vadu podania. Súd po preskúmaní ostatných súvisiacich podaní navyše zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie, žiadosti o udelenie poverenia aj v poverení na vykonanie exekúcie bol okruh účastníkov, t.j. oprávnených uvedený správne. Oprávnení aj povinný a ich právni zástupcovia sú v návrhu na vykonanie exekúcie uvedení správne, bezchybne a v súlade s exekučným titulom. Na základe uvedeného nie je dôvod spochybňovať, že chyba v označení oprávnených v upovedomení je zrejma nesprávnosť, ktorá bola následne v priebehu konania odstránená a preto uvedené nemôže byť dôvodom pre zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a), b) a g).

V zmysle § 46 ods. 3 Exekučného poriadku chybu v označení oprávnených v upovedomení o začatí exekúcie nemožno subsumovať pod žiaden z taxatívne vymedzených dôvodov, v prípade ktorých exekútor upustí od vykonania exekúcie, preto neexistuje žiaden zákonný dôvod na upustenie od exekúcie.

Povinný v námietkach proti exekúcii poukazoval najmä na skutočnosť, že proti rozhodnutiu, ktoré je exekučným titulom v prebiehajúcom exekučnom konaní, podal Generálny prokurátor SR mimoriadny opravný prostriedok - mimoriadne dovolanie. V odôvodnení mimoriadneho dovolania sa uvádza, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil tým, že právnu normu nesprávne vyložil a aplikoval na skutkový stav. V danom prípade súd dospel k záveru, že podanie mimoriadneho dovolania nie je dôvodom na vyhovie námietkam povinného proti exekúcii a jej následné zastavenie, nakoľko podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu, resp. nie je dôvodom na vyhlásenie neprípustnosti exekúcie. Uvedené podporuje aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 60/2004. V tomto smere považuje súd za potrebné zdôrazniť, že odklad vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu) má síce na exekučné konanie podstatný vplyv, keďže pre ďalší postup v exekučnom konaní chýba vykonateľné rozhodnutie - exekučný titul, ale súd nemal za preukázané, že by spolu s podaním mimoriadneho dovolania došlo aj k odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 247 ha ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Aj keby povinný predložil súdu právoplatné rozhodnutie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu), súd by pri ďalšom postupe musel prihliadať aj na to, že odklad vykonateľnosti má len dočasný charakter. Z tohto dôvodu aj ďalší procesný postup musí zodpovedať jeho dočasnosti a nie

je preto bez ďalšieho dôvodom na to, aby súd vyhovel námietkam povinného proti exekúcii a následne exekúciu zastavil. Odklad vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu) možno použiť len ako dôvod na odklad exekúcie, nie však ako dôvod na zastavenie exekúcie, čo by v konečnom dôsledku viedlo k zastaveniu, ak by súd námietkam povinného z tohto dôvodu vyhovel.

Súd nemohol vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie len na základe predpokladu, že rozhodnutie bude po začatí exekúcie zrušené podaním mimoriadneho dovolania Generálnym prokurátorom SR. Uvedené však môže byť dôvodom pre povolenie odkladu exekúcie. Uznesením č.k. 38Er/86/2011-76(80) zo dňa 07.02.2012 súd povolil odklad exekúcie do právoplatnosti rozhodnutia o mimoriadnom dovolaní podanom Generálnym prokurátorom SR proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 10 Co 97/2010-335 zo dňa 01.12.2010. Uznesenie nebolo napadnuté odvolaním a nadobudlo právoplatnosť. V zmysle § 36 ods. 5 Exekučného poriadku exekučné konanie nemožno prerušiť, pokiaľ to neustanovuje osobitný zákon. Súd vzhľadom na to, že účinky prerušenia konania nastali samotným povolením odkladu exekúcie, považuje žiadosť povinného o prerušenie konania uvedenú v odvolaní za nedôvodnú.

Súd dospel na základe uvedených skutočností k záveru, že oprávnený sa domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Povinný vo svojich námietkach neuviedol žiadne skutočnosti v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, na základe ktorých by mohlo byť jeho námietkam proti exekúcii vyhovené aspoň v časti. Súd tiež nemal za preukázané, že by v tomto exekučnom konaní nastali skutočnosti a boli splnené predpoklady odôvodňujúce zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 Exekučného poriadku.

V súlade s vyššie uvedeným súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 202 ods. 2 O.s.p.).